

การพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยชน์เปรียบเทียบขั้น
กว่าและขั้นสูงสุดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2

DEVELOPMENT OF ENGLISH GRAMMARTICAL COMPETENCE IN
COMPARATIVE AND SUPERLATIVE OF MATTAYOMSUKSA 4 STUDENTS IN
RITTIYAWANNALAI 2 SCHOOL

วิษณุ พัชรธร^{1*} และ สุรศักดิ์ แจ่มเจริญ²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ห้าปี) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

²อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

¹Wisanu Patcharathorn and ²Surasak Jamcharoen

¹Students of the Bachelor of English Education (5years)-Program in English, College of Teacher Education,
Phranakhon Rajabhat University

²Faculty of Humanities & Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail Wisanu.twin@pnu.ac.th

Received: 14/07/2022

Revised: 25/10/2022

Accepted: 09/11/2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน คัดเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด แบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีมาก (ร้อยละ 80.67) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 : 85.00/80.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้น

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ห้าปี) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

² อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สูงสุดในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.64)

คำสำคัญ: การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน การพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ การใช้ประโยค
เปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

Abstract

This research is classroom action research. The objectives were to study the grammatical competence of students learned by developing English grammatical competence on using comparative and superlative sentences, study the efficacy of the Lesson Plan on English grammatical competence development on using comparative and superlative sentences, and study the students' satisfaction after studying using comparative and superlative sentences. The target group was 10 Mathayomsuksa 4/4 students of Rittiya Wannalai 2 School in the 2nd semester of academic year 2021 chosen by purposive sampling. The instruments were using comparative and superlative sentences lesson plans, achievement test on using comparative and superlative sentences, and questionnaire for students' satisfaction towards learning of using comparative and superlative sentences. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and percentage. The findings of study were that the grammatical competence of students learned by developing English grammatical competence on using comparative and superlative sentences was in a very good level (80.67%), the efficacy of using comparative and superlative sentences lesson plans was efficient (E_1/E_2 : 85.00/80.67) which was higher than the specified criterion, and the students had a very high level of satisfaction toward learning of using comparative and superlative sentences (mean = 4.64).

Keywords: Classroom Action Research, Development on English Grammatical Competence, Using Comparative and Superlative Sentences

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก การตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี รูปแบบวิธีการคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขวางมากขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ภาษาต่างประเทศแรกที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย คือ ภาษาอังกฤษ

นอกเหนือจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษานานาชาติของโลกแล้ว ยังมีฐานะเป็นภาษากลางเพื่อใช้สำหรับติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันของกลุ่มประเทศอาเซียน อีกทั้งมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นนอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเองเพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่เพื่อร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และไม่เฉพาะเพียงนักธุรกิจหรือคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องไปมาหาสู่ เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อการทำงาน และแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองในประเทศอาเซียน ทั้งในการสื่อสารสร้างสัมพันธภาพโลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์ และโลกแห่งวัฒนธรรมที่เชื่อมต่อกัน ภาษาอังกฤษจึงเรียกได้ว่าเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละชาติ

ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนควรจะได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อให้สามารถนำทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังเช่น (Aksaranukroh. 1989 p.3-4) ที่ได้ให้แนวคิดว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้กฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว แต่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถทางการสื่อสารด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical competence) ความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์ที่สามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบของสังคม (Sociolinguistic competence) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic

competence or strategic competence) ทั้งนี้ ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้น ยังเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนสำหรับการเรียนรู้ทางภาษาด้านหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำรูปแบบคำ ประโยค โครงสร้าง และกฎระเบียบของการใช้งานมานำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำมาใช้กับการสนทนาในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี และหากผู้สอนภาษาอังกฤษได้เน้นเรื่องไวยากรณ์ในรูปแบบของกฎและระเบียบโครงสร้าง ก็จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไวยากรณ์อย่างชัดเจน และสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการ การคิดวิเคราะห์ และการวิเคราะห์ตนเองเกิดพัฒนาการด้านการคิดของตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบัน โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีทางเลือกการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายโดยเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพื่อตอบสนองการพัฒนาทักษะของผู้เรียนตามมาตรฐานสากล แต่ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาพรวมเมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบมาตรฐานทางภาษาอังกฤษโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลคะแนน O-Net วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 3 ปีย้อนหลัง ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ ดังนี้ ปีการศึกษา 2561 ผลการทดสอบมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 30.42 ปีการศึกษา 2562 ผลการทดสอบมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 26.29 และปีการศึกษา 2563 ผลการทดสอบมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.26 ซึ่งถือว่าต่ำมากในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (Rittiyawannalai School 2., 2022 p.6) อีกทั้งจากการที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Comparative และ Superlative ให้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 และได้ทดสอบนักเรียนห้องดังกล่าวพบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 10 คน แสดงให้เห็นว่านักเรียนบางคนยังมีปัญหาการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวและสมควรต้องได้รับการช่วยเหลือแก้ไขอย่างเร่งด่วน ผู้วิจัยจึงเห็นควรดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ไวยากรณ์ และเพื่อค้นหาทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการใช้ในการพัฒนาสาระความรู้ และทักษะวิธีการใช้ไวยากรณ์ เรื่อง Comparative และ Superlative ให้แก่นักเรียนกลุ่มดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยค

เปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 มีแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์ให้แก่นักเรียนทุกห้องเรียน
2. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์สำหรับนักเรียนให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และโรงเรียนในสังกัด
3. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์สำหรับนักเรียนให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาของตนเองหรือหน่วยงานทางการศึกษาในสังกัด

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ เรื่อง การเปรียบเทียบประโยคขั้นกว่า (Comparative) และขั้นสูงสุด (Superlative) การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. ความรู้ เรื่อง การเปรียบเทียบประโยคขั้นกว่า (Comparative) และขั้นสูงสุด(Superlative)

1.1 หลักการใช้ Comparative (EngBreaking, 2022) มีดังนี้

Comparative เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นความมากกว่าหรือน้อยกว่าของ 2 สิ่ง ไม่ว่าจะ เป็นในแง่ใดก็ตาม โดยมีโครงสร้างประโยคแบบง่าย ๆ ในการเปรียบเทียบแบบมากกว่า คือ

S + V. to be + Comparative adj. + than + O

เช่น The elephant is bigger than the cow. (ช้างตัวใหญ่กว่าวัว) แต่ถ้าหากต้องการเปรียบเทียบในเชิงน้อยกว่า ก็ให้เติม less ซึ่งหมายถึงน้อยกว่าไว้ด้านหน้า Comparative adjective ดังนี้

S + V. to be + less + Comparative adj. + than + O

เช่น The cow is less bigger than the elephant. (ช้างตัวใหญ่น้อยกว่าวัว)

1.1.1. การเปลี่ยน Adjective ให้เป็น Comparative adjective

ในการนำคำคุณศัพท์ (adj.) มาเปลี่ยนให้เป็นคำคุณศัพท์เปรียบเทียบขั้นกว่า (Comparative adj.) มีหลักการเปลี่ยนอยู่ 3 แบบด้วยกัน คือ

- 1) adj. + -er ส่วนใหญ่มักใช้กับคำคุณศัพท์ที่มีความยาว 1-2 พยางค์ เช่น bigger (ใหญ่กว่า), smaller (เล็กกว่า), calmer (ใจเย็นกว่า) เป็นต้น โดยวิธีนี้หากคำคุณศัพท์ลงท้ายด้วย y จะต้องเปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม -er เข้าไป อย่างเช่น dirty => dirtier (สกปรกกว่า), easy => easier (ง่ายกว่า)

2) more + adj. วิธีนี้ใช้กับคำคุณศัพท์ที่มีความยาว 3 พยางค์ขึ้นไป เช่น more beautiful (สวยกว่า), more generous (มีเมตตามากกว่า), more difficult (ยากกว่า) เป็นต้น แต่ก็มีบางครั้งที่ใช้กับคำคุณศัพท์ที่ยาวไม่ถึง 3 พยางค์เหมือนกัน เช่น more honest (ซื่อสัตย์กว่า), more handsome (หล่อเหลากว่า) เป็นต้น

3) เปลี่ยนรูปแบบพิเศษ คำคุณศัพท์บางคำจะไม่เปลี่ยนรูปเหมือน 2 แบบข้างต้น แต่จะเปลี่ยนรูปไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งต้องอาศัยวิธีการท่องจำ เช่น good => better (ดีกว่า), far => farther (ไกลกว่า) เป็นต้น

1.2 หลักการใช้ Superlative (EngBreaking, 2022) ดังนี้

เป็นการเปรียบเทียบสิ่งของตั้งแต่ 3 สิ่งขึ้นไป หรือในหมวดหมู่เดียวกันทั้งหมด ว่าสิ่งนั้นดีหรือมากที่สุดแล้ว มีโครงสร้างประโยคง่าย ๆ คือ

S + V. to be + the + Superlative adj.

เช่น I'm the richest person in this town. (ฉันเป็นคนที่รวยที่สุดในเมืองนี้) และหากต้องการเปรียบเทียบในเชิงน้อยหรือแย่ที่สุด ให้เติม least ลงไปหน้า Superlative adjective แบบนี้

S + V. to be + the + least + Superlative adj.

เช่น Reading is the least interesting hobby for me. (การอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกที่น่าสนใจน้อยที่สุดสำหรับฉัน)

1.2.1 การเปลี่ยน Adjective เป็น Superlative adjective

ในการนำคำคุณศัพท์ (adj.) มาเปลี่ยนให้เป็นคำคุณศัพท์เปรียบเทียบขั้นสูงสุด (Superlative adj.) ก็มีหลักการเปลี่ยนอยู่ 3 แบบเช่นกัน คือ

1) the + adj. + -est ส่วนใหญ่ใช้กับคำคุณศัพท์ที่มีความยาว 1-2 พยางค์ เช่น the greatest (ยิ่งใหญ่ที่สุด), the tallest (สูงที่สุด) เป็นต้น โดยวิธีนี้หากคำคุณศัพท์ลงท้ายด้วย y จะต้องเปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม -est เข้าไป อย่างเช่น pretty => the prettiest (น่ารักที่สุด), lazy => the laziest (ขี้เกียจที่สุด) เป็นต้น

2) the + most + adj. วิธีนี้มักใช้กับคำคุณศัพท์ที่มีความยาว 3 พยางค์ขึ้นไป เช่น the most expensive (แพงที่สุด), the most important (สำคัญที่สุด) เป็นต้น แต่มีบางครั้งที่ใช้กับคำคุณศัพท์ที่ยาวไม่ถึง 3 พยางค์เหมือนกัน เช่น the most honest (ซื่อสัตย์ที่สุด), the most handsome (หล่อเหลาที่สุด) เป็นต้น

3) เปลี่ยนรูปแบบพิเศษ คำคุณศัพท์บางคำจะไม่เปลี่ยนรูปเหมือน 2 แบบข้างต้น แต่จะเปลี่ยนรูปไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งต้องอาศัยวิธีการท่องจำ โดยคำไหนที่เปลี่ยนรูปแบบพิเศษในการเปรียบเทียบขั้นสูงกว่า ก็จะเปลี่ยนรูปแบบพิเศษในการเปรียบเทียบขั้นสูงสุดเช่นกัน เช่น good => the best (ดีที่สุด), bad => the worst (แย่ที่สุด) เป็นต้น

2. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

Thanawachiranan & Ployluemsaeng, 2018 ได้เสนอขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation) เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนด้านไวยากรณ์ ต้องนำเสนอด้วยการใช้สื่อการเรียนรู้ การสาธิต เพลง วีดิทัศน์หรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด ในขั้นนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมและสรุปเป็นกฎเกณฑ์ ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา ในขั้นเริ่มแรกผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อนโดยใช้รูปภาพ การเล่าเรื่อง เป็นต้น จากนั้นผู้สอนจึงสอดแทรกเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์ของไวยากรณ์นั้นอยู่ด้วย ซึ่งเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาและเนื้อหาที่มีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาเพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้ จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ โดยสังเกตว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ตอบคำถาม หรือสามารถใช้ภาษาได้ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบายและแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้ และมีความหมายอย่างไร และใช้ภาษาแม่ในการอธิบาย ซึ่งกิจกรรมในขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้ช่วยพัฒนาความรู้และหัวข้อที่น่าสนใจที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนนึกถึงสิ่งที่เรียนไปแล้ว และสอนสิ่งใหม่เพิ่มเติม ซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นขั้นระดมความคิด (Brainstorming)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสอน (Explanation) ผู้สอนจะเน้นสอนเรื่องส่วนประกอบของไวยากรณ์ทั้งด้านคำศัพท์ การแปลความหมาย การออกเสียง รูปแบบ และหน้าที่หรือกฎเกณฑ์ข้อยกเว้นต่าง ๆ ในบางขั้นเรียนครูอาจต้องอธิบาย และแปล หรือทำให้เห็นภาพรวมด้วยการอธิบายโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน การสอนในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจำรูปแบบของไวยากรณ์ได้ จึงเน้นความถูกต้องของไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วย ในขณะที่ผู้เรียนฝึก ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เช่น สอนคำศัพท์ สอนโครงสร้างโดยอธิบายกฎไวยากรณ์ และข้อยกเว้นต่าง ๆ ให้ผู้เรียนทราบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบแล้วให้ผู้เรียนฝึกใช้กฎไวยากรณ์หรือฝึกทำแบบฝึกหัดที่เรียนนั้นในการสร้างประโยคต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เรียนไป แล้วให้ฝึกการเขียนประโยคเป็นภาษาของตนเองตามที่ครูสอน ผู้เรียนมีความตั้งใจในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาดี

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้เรื่องใหม่หรือดำเนินเรื่องต่อจากครั้งก่อนในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบซ้ำ ๆ คือ ให้ผู้เรียนฝึกตามตัวอย่างซ้ำ ๆ จนสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ได้ ดังนั้นในการฝึกแบบนี้ผู้เรียนจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายและรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการฝึกได้ ในการฝึกขั้นนี้ให้ผู้เรียนนำภาษาที่เรียนไปใช้ด้วยตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างอิสระได้ตรวจสอบสิ่งที่ตนเองเรียนรู้และได้รู้ปัญหาของตนเอง เช่น ฝึกทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ฝึกเขียนประโยคหรือเรื่องราวโดยเน้นการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์เป็นหลัก การฝึกสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่

เรียนโดยให้ผู้เรียนเปลี่ยนเป็นเรื่องราวของตนเอง ผู้เรียนมีการฝึกฝนทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Production) การนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อสารทั้งด้านการฟัง การพูดการอ่าน และการเขียนจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะการฝึกใช้ภาษาเปรียบเสมือนตัวกลางที่ใช้เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วในสถานการณ์จริง โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มความสามารถ และสามารถช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ขั้นตอนการสอนที่เน้นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบการเขียนไวยากรณ์นั้นเริ่มที่การนำเข้าสู่บทเรียนโดยผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วออกมาใช้ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ขั้นตอนการนำไปใช้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยนำโครงสร้างไวยากรณ์ไปปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้ในขั้นสุดท้าย คือ ขั้นที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ และสามารถสร้างประโยคหรือข้อความขึ้นมาเองได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งสถานการณ์จะคล้ายคลึงกับการฝึกเพียงแต่นักเรียนจะได้ใช้กับสถานการณ์จริง ๆ มากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนคิดบทสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนดู หรือผู้เรียนสามารถพูดหน้าชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง การเขียนเรียงความได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นต้น ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความมั่นใจยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นทดสอบ (Test) เป็นการประเมินผลการเรียนโดยให้ผู้เรียนทำการบ้านโดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือให้ท่องจำคำศัพท์และสามารถนำไปแต่งประโยค หรือการเขียนข้อความภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาของตนเอง หรือการเขียนภาษาของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศที่เรียน เป็นต้น หรือการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เรียนไปแล้ว เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนพัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใด ครูจะมีวิธีการปรับปรุงการสอนอย่างไรต่อไป การทดสอบเป็นการแสดงให้เห็นถึงระดับความเข้าใจของผู้เรียนว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพียงใด จุดประสงค์หลักของการสอบ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนในสิ่งที่เรียนไปแล้วและขณะเดียวกันการทดสอบทำให้ครูเข้าใจว่าจะเพิ่มเติมเนื้อหาอะไรหรือปรับปรุงอะไร เมื่อผู้เรียนรู้พัฒนาการของตนเองแล้วสามารถหาความรู้เพิ่มเติมและปรับปรุงตนเองได้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

(Gina Jaeger, 2011) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ไวยากรณ์ทางความสามารถในการเขียนระดับโรงเรียนมัธยมซึ่งพบว่าการเรียนการสอนไวยากรณ์และการปรับปรุงคุณภาพของการเขียนของนักเรียนโดยเฉพาะเครื่องมือที่ใช้สำหรับประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้สำหรับการสื่อสารด้วยการเขียนนั้น นักเรียนจะต้องเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อที่จะเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลสำเร็จในการสอนโดยใช้กฎไวยากรณ์ช่วยประกอบการสอนนั้นจะช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษ

ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

(Thanawachiranan & Ployluemsaeng, 2018) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลและการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพบว่าการใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล และการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีผลคะแนนวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลสูงสุดใน 3 ลำดับแรก คือ ด้านทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสาระที่เรียนตามลำดับ

(Khamduang, 2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

(Thingprasong, 2020) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Grammar translation ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบ Grammar translation อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(Alvin B. Punongbayan, 2019) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมประยุกต์ ABP: English Grammar App ในการพัฒนาทักษะด้านไวยากรณ์ของนักเรียนโรงเรียน Bilaran National พบว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมแสดงว่าโปรแกรมประยุกต์ ABP: English Grammar App มีประสิทธิภาพในพัฒนาทักษะไวยากรณ์ให้แก่ผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน คัดเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

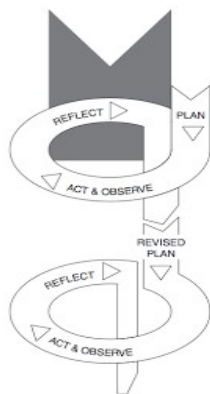
2.1 ตัวแปรต้น คือ การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เรื่อง การใช้ประโยค

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ระยะเวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๖๕

ของเคมมิสและแม็คแท็กการ์ด (Kemmis & McTaggart, 1988) มาประยุกต์ใช้ มีขั้นตอนในการดำเนินการตามภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนภาพ PAOR ตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart (1988)

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan)

- 1) ผู้วิจัยสำรวจปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 และวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น
- 2) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน จากนั้นค้นหาแนวทางหรือจุดที่ต้องปรับปรุงเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่กำลังเกิดขึ้นให้ดียิ่งขึ้น
- 3) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด แบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act)

- 1) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียน
- 2) ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด และรวบรวมข้อมูลคะแนนการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ได้ในช่วงระหว่างการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ทั้ง 6 แผน

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

ผู้วิจัยตรวจสอบผลหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด และตรวจสอบผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถในการใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดอย่างไรบ้าง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ ได้แก่

1) แบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

ผู้วิจัยวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดของนักเรียนหลังจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 เสร็จสิ้นแล้ว และข้อมูลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด จากนั้นสรุปผลที่ได้จากการแก้ไขปัญหาการใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดของนักเรียนด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนครั้งนี้ พร้อมทั้งระบุปัญหาและอุปสรรคเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 10 คน คัดเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ระยะเวลาในการทำการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2565

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด จำนวน 6 แผน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด เป็นแบบปรนัย จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน

3.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัยดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

4.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและ

ขั้นสูงสุดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนไวยากรณ์ การวิเคราะห์หลักสูตร การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

2) ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง การเปรียบเทียบประโยคขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

3) วางแผนและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ และ บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน แผนละ 50 นาที เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย (แผนการจัดการเรียนรู้) ได้แก่ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และเสนอแนะข้อคิดเห็น

4) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 แบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการวัดผล และประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เทคนิคการเขียนข้อสอบ และการสร้างแบบทดสอบ และวิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัยแบบเติมคำ

2) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด เพื่อแบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็นสาระย่อย ๆ แล้วเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัย จำนวน 15 ข้อ ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่เป็นคณะเดียวกันกับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบและประเมินความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดคะแนนความสอดคล้องดังนี้

- คะแนน +1 สำหรับข้อสอบข้อที่มีความสอดคล้อง
 คะแนน 0 สำหรับข้อสอบข้อที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
 คะแนน -1 สำหรับข้อสอบข้อที่ไม่มีความสอดคล้อง

4) วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยใช้สูตร IOC Phatthayathane. 2001 หากค่า IOC ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ได้

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย โดยดัดแปลงรูปแบบมาจาก (Iam-sam-ang, 2008) มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) วิเคราะห์สาระวิชา และศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการสอนไวยากรณ์ภาษาเพื่อการสื่อสาร

3) ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลัก การสร้าง การพัฒนา และการวัดความพึงพอใจ

4) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ประกอบด้วยรายการคำถาม 10 คำถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่าระดับ และมีคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ เพื่อให้นักเรียนเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีระดับความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 คะแนน 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่เป็นคณะเดียวกันกับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดคะแนนความสอดคล้องดังนี้

- คะแนน +1 สำหรับรายการคำถามข้อที่มีความสอดคล้อง
 คะแนน 0 สำหรับรายการคำถามข้อที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
 คะแนน -1 สำหรับรายการคำถามข้อที่ไม่มีความสอดคล้อง

วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการคำถามของแบบสอบถามจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยใช้สูตร IOC (Phattayathane, 2001) หากค่า IOC ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ถือว่าเป็นรายการคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ได้

6) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7) จัดพิมพ์แบบสอบถามฯ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

5. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

5.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เมื่อสิ้นสุดการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดและสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด จำนวน 1 ฉบับ เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 15 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด จำนวน 1 ฉบับ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

6.1 การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ดังนี้

6.1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) คำนวณจากสูตร (Srisa, 2002 p.105) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

6.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณได้จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 106) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียน

6.1.3 ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณได้จากสูตร (Srisaat, (2002) p.104) ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

6.2 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Srisaat, 2002 P.98-103) ดังนี้

6.2.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่า แผนการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยจะมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้อันเนื่องมาจากนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระยะ ๆ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย แบบฝึกทักษะการใช้ชุดการเรียนรู้หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ คำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N}\right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วนที่ผู้เรียนทุกคนทำได้
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

6.2.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถส่งผลให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้นาน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หรือทดสอบหลังเรียน) ของนักเรียนทุกคน คำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N}\right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนที่ผู้เรียนทุกคนทำได้
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากที่กล่าวมาสามารถคำนวณได้ค่าตัวเลขที่บอกถึงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ แต่การที่จะสรุปว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ จะต้องมีการ กำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ (Mastering Learning) คือ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 จึงต้องมีประสิทธิภาพ ไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ หรืออาจยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 5 ดังนั้น ต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 5 = 75$ (Sriyamok, 1982, p. 252) ตัวอย่างเช่น ตั้งเกณฑ์ของ E_1/E_2 ไว้ที่ 80/80 และกำหนดความ ผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 คำนวณค่า E_1/E_2 ได้ 76/77 ก็ถือว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ ยอมรับได้ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่ควรเกินร้อยละ 5

6.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายจากเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน

พึงพอใจมากที่สุด	5
พึงพอใจมาก	4
พึงพอใจปานกลาง	3
พึงพอใจน้อย	2
พึงพอใจน้อยที่สุด	1

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความพึงพอใจ (ค่าเฉลี่ย) ที่วิเคราะห์ได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
	3.51-4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
	2.51-3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
	1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
	1.00-1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เรื่อง การใช้ประโยค เปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

การวิเคราะห์ความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนครั้งนี้ ได้จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดของนักเรียนรายบุคคลหลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้นแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าร้อยละ (Percentage) สรุปผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการประเมินความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดของนักเรียน

ความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด	$\bar{X}$	S.D.	P
สรุปรวม	12.10	0.94	80.67

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดมีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถทางไวยากรณ์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 12.10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 80.67 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดในระดับดีมาก

2. ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ (E_1/E_2 : 80/80) สรุปผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสามารถทางไวยากรณ์เรื่อง ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

N	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน (E_1)			ประสิทธิผลของผลลัพธ์ (E_2)		
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย		คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	
	คะแนนเต็ม	คะแนน		ของการ	ของคะแนน	
	การทดสอบ	ทดสอบ	E_1	ทดสอบ	การทดสอบ	E_2

	แต่ละครั้ง	ทั้งหมด (6 ครั้ง)		หลังเรียน	หลังจาก เรียนเสร็จ สิ้น	
10	10	8.50	85.00	15	12.10	80.67

จากตารางที่ 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดมี ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85/80.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ (E_1/E_2 : 80/80)

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

3.1 การวิเคราะห์ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการได้รับการพัฒนาความสามารถทาง ไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลการตอบ แบบสอบถามความพึงพอใจ มาวิเคราะห์รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation) สรุปผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการได้รับการพัฒนา ความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	นักเรียนได้เรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้น สูงสุดอย่างสนุกสนาน	5.00	0.00	มากที่สุด
2	นักเรียนรู้สึกอยากเรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่า และขั้นสูงสุด ที่ครูสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
3	นักเรียนชอบทำกิจกรรมในเรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้น กว่าและขั้นสูงสุดที่ครูสอน	4.40	0.66	มาก
4	การเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด เป็นสิ่งที่น่าสนใจ	4.40	0.80	มาก
5	นักเรียนทำงานเดี่ยว/กิจกรรมคู่/งานกลุ่มที่ครูมอบหมายแล้วมี ความสุข	4.50	0.67	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ	4.60	0.66	มากที่สุด
7	นักเรียนทำกิจกรรมในเรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่า และขั้นสูงสุด ที่ครูสอนได้ด้วยตนเอง	4.60	0.66	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
8	นักเรียนสนใจตรวจกิจกรรมและประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง	4.50	0.67	มากที่สุด
9	นักเรียนสนใจตรวจกิจกรรมและประเมินผลการเรียนของเพื่อน ๆ	4.50	0.67	มากที่สุด
10	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.90	0.30	มากที่สุด
สรุปรวมทุกด้าน		4.64	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการได้รับการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดจำนวน 8 เรื่องลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) นักเรียนได้เรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดอย่างสนุกสนาน และรู้สึกอยากเรียน เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) 3) นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) 4) นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ และนักเรียนทำกิจกรรมในเรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ครูสอนได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.66) 6) นักเรียนทำงานเดี่ยว/กิจกรรมคู่/งานกลุ่มที่ครูมอบหมายแล้วมีความสุข นักเรียนสนใจตรวจกิจกรรมและประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง และนักเรียนสนใจตรวจกิจกรรม และประเมินผลการเรียนของเพื่อน ๆ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.67) และอยู่ในระดับมาก 2 รายการดังต่อไปนี้ นักเรียนชอบทำกิจกรรมในเรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดที่ครูสอน และ การเรียนรู้ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดเป็นสิ่งที่น่าสนใจ

3.2 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อการได้รับการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด วิเคราะห์ผลโดยนำข้อมูลการเขียนตอบข้อเสนอแนะในแบบสอบถามความพึงพอใจ มาวิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Content analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีดังนี้

- 1) กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัยมีความสนุกสนานทำให้นักเรียนไม่รู้สึกกดดันระหว่างเรียน และสามารถทำกิจกรรมได้อย่างเต็มที่
- 2) นักเรียนอยากกลับมาเรียนกับกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้นอีก
- 3) นักเรียนได้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก (คะแนนร้อยละ 80.67)

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($E_1/E_2 = 85/80.67$)

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.63)

อภิปรายผล

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด สูงขึ้น ในระดับมากที่สุดเหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งได้สอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ย่อย ๆ ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มีโอกาสพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังที่ Angwattanakul, 1992 ได้สรุปขั้นตอนการสอนที่สำคัญไว้คือ ขั้นการเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งยังได้เสนอกลวิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในเรื่องของการใช้สื่อที่เป็นของจริง การเรียงประโยคให้ถูกต้อง การใช้เกมทางภาษาประกอบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาพชุดเรื่องราวซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องอีกทั้งการใช้บทบาทสมมติมาประกอบ และเหมือนกับเป็นสื่อช่วยเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษครั้งนี้มันง่ายและเสริมสร้าง รวมถึงการได้ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย แต่ก็มีความท้าทายอยู่บ้าง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับลักษณะการสอนไวยากรณ์ที่เน้นการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร ดังที่ (Thanawachiranan & Ployluemsaeng, 2018) ได้เสนอขั้นตอนการสอนของโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องของการใช้ไวยากรณ์ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งได้ระบุขั้นตอนไว้ 5 ขั้นตอน มีดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสอน ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกฝน ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้ และขั้นตอนที่ 5 ขั้นทดสอบ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด เนื่องจากการวิจัยดังกล่าวเน้นในเรื่องของการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมให้ได้มาตรฐานก่อนที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังเช่น (Boontom, 2009 & Numthong, 1997 p.25) ซึ่งทั้งสองท่านได้ให้ความสำคัญ และกำหนดความหมายของประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องไว้ อีกทั้งเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อที่จะหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้นั้นช่วยให้เห็นการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนอย่างต่อเนื่อง และการประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย ดังที่ (Promwong, 1993 p.50-51) และเมื่อแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด นี้มีประสิทธิภาพก็ย่อมส่งผลให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน และหลังจากเรียนเสร็จสิ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ประโยคเปรียบเทียบขั้นกว่า และขั้นสูงสุด ในระดับมากที่สุด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น การสื่อสาร อีกทั้งด้านการแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยโน้มน้าวหรือสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้ทราบ เข้าใจ และตระหนักว่าเป็นเรื่องที่ตนเองจะปล่อยปะละเลยไม่ได้ และต้องเรียนรู้ให้เข้าใจ รวมถึงสามารถนำไป ปฏิบัติได้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมในระหว่างที่ผู้วิจัยดำเนินวิจัยให้เห็นในเรื่องของความตั้งใจ ความสนใจ ความกระตือรือร้น และเรียนรู้ด้วยสีหน้าที่เบิกบาน พร้อมกับรูปแบบและการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ของครูครั้งนี้มีความเหมาะสมถูกต้องในเรื่องของสาระภาษาอังกฤษ สร้างความสนใจในเรื่องของการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในเรื่องของการลำดับขั้นตอนการนำเสนอสาระที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ มี ความเหมาะสมในเรื่องของระยะเวลาในการนำเสนอเนื้อหา และสื่อการเรียนรู้ที่นำมาประกอบการเรียนแต่ละ ครั้งมีความเหมาะสม น่าสนใจ สอดคล้องกับสาระที่สอน แบบฝึกหัดและกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการฝึก นักเรียนนั้นมีความสอดคล้องกับสาระที่สอน มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมและระยะเวลาของการปฏิบัติกิจกรรม มีความเหมาะสม และครูผู้สอนได้อธิบายเพิ่มเติมและตอบข้อสงสัยให้แก่ นักเรียนได้เข้าใจในทุกประเด็น ส่งผล ให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวสอดคล้องกับ ความหมายของความพึงพอใจ ดังที่ (Phosai, 2009, p.41) ที่ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็น ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่จะไม่เหมือนกันซึ่งขึ้นอยู่กับว่าบุคคลแต่ละคนเขาใดความต้องการอย่างไร และเรื่องเหล่านี้สอดคล้องกับความต้องการของเขาหรือไม่ ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มี กิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของนักเรียน นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกรัก ชื่นชอบ มีเจตคติ หรือ ความพึงพอใจต่อสิ่งที่เรียนและมีความสุขต่อการเรียน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีสำหรับการสร้าง ความพึงพอใจของ Maslow, 1970 อ้างจาก (Udomthammanupap, 2007 p.205) ที่อธิบายว่ามนุษย์มี ความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด ความต้องการดังกล่าวที่ได้รับการตอบสนองก็จะส่งผลให้เกิดขึ้นก็คือเป็น สิ่งจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งความต้องการของมนุษย์ในภาพรวมจะเรียงลำดับเป็นขั้นตอนตามลำดับ ความสำคัญ ดังนั้นเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการระดับสูงก็จะค่อย ๆ ช่วยพัฒนาให้ความต้องการเหล่านั้นเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นความต้องการด้านร่างกาย ความปลอดภัย ความ ต้องการด้านสังคม หรือการยอมรับ รวมทั้งความต้องการด้านความสำเร็จ ซึ่งโดยเฉพาะความต้องการด้าน ความสำเร็จในชีวิตนั้นเป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนรู้นั้นก็คือความ ต้องการที่จะเรียนรู้ให้สำเร็จ ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนครั้งนี้จึงเป็นสิ่งที่ กำหนดแนวทางการแสดงทางพฤติกรรมของนักเรียนเองว่าความพึงพอใจนี้เป็นสิ่งสำคัญต่อการที่ครูต้องจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดแก่นักเรียนให้ได้ทุกคน ทุกครั้ง ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งในภาพรวมความพึง พพอใจ โดยเฉพาะความพึงพอใจที่เป็นความพึงพอใจทางบวกจะส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ กิจกรรม และตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรประกอบด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน
2. หากมีเวลาควรมีการบันทึกวิธีทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบข้อบกพร่องของตนเองและจะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ดียิ่งขึ้น
3. ผู้วิจัยต้องกระตุ้นและให้กำลังใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าปฏิบัติกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับไวยากรณ์ในเนื้อหาอื่น ๆ โดยผ่านทักษะการสื่อสารต่าง ๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับไวยากรณ์ให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรเพิ่มระยะเวลาการทดลองให้มากขึ้น อาจจะใช้เวลา 1-2 ภาคเรียน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ควรทดลองกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มใหญ่ขึ้น หรือทดลองกับผู้เรียนในทุกห้องเรียน และทดลองกับผู้เรียนในหลาย ๆ ระดับชั้น ซึ่งจะเป็นการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- Alvin B. Punongbayan. (2019). *ABP English Grammar App Its Effectiveness in improving Students' Grammar skill*. Nasugbu: Bilaran National High school.
- Athiporn Sriyamok. (1982). *Teaching Documents of Teaching Media for Secondary Education*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Boonchom Srisaat. (2002). *Preliminary Research (7th edition)*. Bangkok: Suwiriyan.
- (2007). *Statistical methods for research* (Volume 1). Bangkok: Suwiriyan.
- Chaiyong Promwong. (1993). *Methods and Training Materials for Project Development from Case Work in the Collection of Information Technology and Communication Training Courses*. Nonthaburi: Department of Education, Sukhothai Thammathirat Open University.
- Daranee Phosai. (2009). *The Development of Thai Language Skill exercises on Writing Spelling that does not conform to Spelling Rules Using Collaborative Learning for Grade 1 Students* (master's thesis). Buriram: Buriram Rajabhat University.
- Duangkamol Boontom. (2009). *Development of Computer-assisted Instruction Foreign Language Learning Group about important Days in Thailand and important Days abroad for Grade 6 Students* (master's thesis). Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- EngBreaking. (2022). *Comparative and Superlative Sentences in English*. Retrieved from <https://engbreaking.co.th/comparative-superlative/>
- Gina Jaeger. (2011). *The Effectiveness of Teaching Traditional Grammar on Writing Composition at the High School Level*. California: Dominican University of California.
- Kanchana Thingprasong. (2020). *Comparison of Learning Achievement on English Grammatical Structure of Mathayom Suksa 1 Students Taught by the Student Teams Achievement Divisions (STAD) and Grammar Translation Methods*. Bangkok: Ramkhamhaeng University.
- Kemmis, S & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer (3rd edition)*. Victoria: Deakin University.
- Methawee Udomthammanupap et al. (2007). *Human Behavior and Self-development (5th edition)* Bangkok: Suan Dusit Rajabhat Institute Press.
- Ministry of Education. (2008). *Handbook of learning management*. Foreign Language Learning

Subject Group. Bangkok: Shipping and Package Organization.

Napaphan lam-sam-ang . (2008). *The results of teaching and learning management according to the BSCS 5E teaching model*. (master's thesis). Khon Kaen: Khon Kaen University.

Panchaporn Thanawachiranan and Wilasinee Ployluemsaeng. (2018). *The Use of Grammar and Translation Teaching Methods and Their Application to Develop Knowledge of English Grammar Language of Students in Mathayom 2*. Bangkok: Faculty of Education, Suan Dusit University.

Praemai Khamduang. (2019). *Teaching English Grammar Using Constructivism Theory for the First Year Students, Faculty of Engineering and Industrial Technology, Silpakorn University* (master's thesis), Bangkok: Silpakorn University.

Rittiyawannalai School 2. (2022). *Database of Quality and Learning Achievement of Learners*. Bangkok: Registration and Measurement Division, Academic Management Group.

Somnuk Phatthayathane. (2001). *Measurement of educational results*. Mahasarakham: Department of Educational Research and Development Faculty of Education Mahasarakham University.

Sophon Numthong. (1997). Finding the effectiveness of media. *Witthayawijarn*. 6(96): 25-28.

Sumitra Angwattanakul. (1992). *Methods of Teaching English as a Foreign Language*. Bangkok: Chulalongkorn University.

Suphattra Aksaranukroh. (1989). *Teaching English Skills*. Bangkok: Chulalongkorn University.